

УТВЪРЖДАВАМ: .....(П).....

/Проф. д-р инж. Пламен Моллов/

СТРАТЕГИЯ
ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА
В УНИВЕРСИТЕТ ПО ХРАНИТЕЛНИ
ТЕХНОЛОГИИ - ПЛОВДИВ

I. Същност и цели на Стратегията за управление на риска.

Стратегията за управление на риска в „Университет по хранителни технологии“ гр. Пловдив е разработена на основание чл. 12 от Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор /ЗФУКПС/ и Указанията за управление на риска в организациите от публичния сектор, утвърдени със Заповед № ЗМФ 184/06.03.2020 г. на министъра на финансите. Тя е основен документ, който подпомага постигането на приоритетите и стратегическите цели на университета чрез регламентиране на механизмите за управление на риска.

Управлението на риска е структуриран, последователен и непрекъснат процес, интегриран в оперативната дейност на УХТ. Свързан е с извършването на последователни и съгласувани действия за идентифициране, анализ, оценка и реакция на рисковете, както и с прилагането на механизъм за отчетност и докладване.

Прилагането на стратегията осигурява постигането на следните цели:

- Подобряване на процеса на целеполагане в УХТ, чрез определянето на ясни, конкретни и измерими цели.
- Минимизиране на рисковете, свързани с постигането на целите на УХТ.
- Подобряване на системите за вътрешен контрол в УХТ.
- Развиване на организационната култура по отношение на управлението на риска и на отговорността, свързана с управлението на риска на всички нива в университета.
- Издигане на нивото на внедреното управление на риска, като част от процеса по вземане на решения. По-ефективно свързване на идентифицираните рискове и контролни дейности със стратегическите и оперативни цели на УХТ, като част от процеса по годишно планиране.
- Подобряване на вътрешните контролни механизми в УХТ.
- Подобряване на контролните механизми при управлението на проекти, финансирани със средства от ЕС и от други национални и международни програми.
- Използване на ефективни процедури за цялостно вътрешно наблюдение на дейността и докладване на напредъка по изпълнение на целите на УХТ.
- Постигане на все по-пълно съответствие с изискванията на чл. 8 от Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор, при ежегодното докладване за функционирането, адекватността, ефикасността и ефективността на системите за финансово управление и контрол.

Стратегията за управление на риска влиза в сила от датата на нейното утвърждаване от Ректора на Университет по хранителни технологии - Пловдив. Актуализиране на Стратегията се извършва след съгласуване с Ректора на УХТ или упълномощено от него длъжностно лице.

II. Преглед на процеса по управление на риска.

1. Понятия.

Риск е събитие, което може да повлияе негативно върху способностите на Университет по хранителни технологии да постигне целите си. Рискът се измерва с неговия ефект и с вероятността от настъпването му.

Процес на управление на риска е последователността от действия на ръководството, насочени към изследване и въздействие върху съществуващите рискове с цел даване на разумна увереност, че целите ще бъдат постигнати.

Разумна увереност е задоволително ниво на увереност, което изисква разходите за вътрешен контрол да не надхвърлят очакваните ползи от него.

Система /модел/ за управление на риска е механизъм за вземане на решения, подпомагащи УХТ да постигане целите си, чрез който ресурсите се разпределят така, че да се получи оптимално третиране на риска.

Риск апетит е риска, който УХТ е готова да поеме, за да бъде в съответствие със стратегическите и оперативните ѝ цели. Нивото на риск апетита има директно отношение към реакцията спрямо даден риск, т. е. първо дали университета ще поеме, прехвърли, избегне или ограничи риска и второ, как и чрез какви дейности ще бъде изразена тази реакция.

2. Отговорности.

Ректорът на „Университет по хранителни технологии“ гр. Пловдив отговаря за осъществяване на финансовото управление и контрол в организацията, при спазване на принципите за законосъобразност, добро финансово управление и прозрачност. Той носи отговорност за идентифицирането, оценката и управлението на рисковете, застрашаващи постигането на целите.

Ректорът на УХТ отговаря и се отчита пред Министъра на образованието и науката за своята дейност по отношение на финансовото управление и контрол. Ежегодно, в срок до 28 февруари, представя пред Министъра на образованието и науката информация по чл. 8, ал. 1 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор, относно функционирането, адекватността, ефикасността и ефективността на системите за финансово управление и контрол в Университет по хранителни технологии.

Надзорът върху процеса по управление на риска в УХТ се въвежда от Ректора. Той утвърждава цялостната рамка за управление на основните рискове, за да се гарантира последователен подход към оценката на риска, основан на одобрени принципи и стандарти. Рамката включва риск-регистър, в който се вписва информация за идентифицираните и оценени рискове, въведените контролни дейности, както и предстоящите действия за намаляването им.

В съответствие с Указанията за управление на риска в организациите от публичния сектор, утвърдени със Заповед № ЗМФ 184/06.03.2020 г. на МФ и в изпълнение на изискването на модела на трите линии на защита, Ректорът на УХТ определя Риск-

ръководител и Работна група за управление на риска.

2.1. Риск-ръководител.

Риск-ръководител и служител, отговорен за управлението на риска в УХТ е Зам.-ректор „Комуникационна и информационна дейност“. Риск-ръководителят има следните отговорности:

- Създава организация за разработване на Стратегията за управление на риска и нейната актуализация;
- Координира, организира и информационно обезпечава дейностите по идентифициране и оценка на риска и определяне на реакции на риска;
- Осигурява отразяването на рисковете и тяхната оценка, на резултатите от извършените по управление на риска действия, сроковете, в които действията ще бъдат предприети и отговорните лица, в риск-регистър и неговото редовно актуализиране;
- Подпомага ръководството на университета при определяне на риск-апетита и дава указания относно приемливите нива на риск;
- Методологически функции по управление на риска – подпомага и консултира „собствениците на риска“ при прилагането на методите и техниките на идентифициране и оценка на риска и при определяне на реакциите на риска;
- Консултира, организира и провежда обучения по теми, свързани с управлението на риска;
- Наблюдава и обобщава състоянието на процеса по управление на риска и докладва на Ректора на УХТ;
- Организира осъществяването на мониторинг на управлението на риска.

Риск-ръководителят е ръководител на Работната група за управление на риска в УХТ, която има за задача да идентифицира и оцени значимите рискове за дейността и да извърши мониторинг на адекватността на въведените контролни дейности.

2.2. Ръководители на структурни звена и на проекти в УХТ. Работна група за управление на риска.

Ръководителите на структурни звена и на проекти в Университет по хранителни технологии са пряко отговорни за управлението на рисковете както в ръководените от тях звена и проекти, така и в университета като цяло. Те са „собственици на риска“ и носят отговорност за идентифицирането, оценката и управлението на рисковете, застрашаващи постигането на целите на УХТ. Оперативното ръководство отговаря за изпълнението на стратегическите цели на университета, като разработва и осигурява изпълнението на годишни оперативни планове.

Ръководителите на структурни звена и на проекти в Университет по хранителни технологии се включват в Работна група за управление на риска. Тя се състои от председател и нечетен брой членове, определени поименно със заповед на Ректора. Председател на работната група за управление на риска е Риск-ръководителят. При

изпълнение на своите отговорности Работната група може да привлича за съдействие и други служители на УХТ и / или външни лица. Действията на работната група се документират в протокол, който ведно с изготвения годишен оперативен план и риск-регистър се представят на Ректора за утвърждаване.

Основните отговорности на членовете на Работната група за управление на риска са:

- Извършват регулярен преглед на Стратегията за управление на риска и правят предложения за актуализирането ѝ;
- Разработват и предлагат за утвърждаване от Ректора на Годишен оперативен план, осигуряващ изпълнението на стратегическите цели на УХТ;
- Отговарят за разработването и поддържането на риск-регистър;
- Идентифицират значимите рискове на ниво университет;
- Извършват оценка на влиянието на тези рискове върху постигането на стратегическите и оперативните цели на УХТ и оценка на вероятността рисковете да се сбъднат;
- Въвеждат адекватни контролни дейности за управление на рисковете и осигуряват ефективното им прилагане;
- Разработват и предлагат мерки за намаляване на идентифицирани остатъчни рискове, с рейтинг „изисква внимание“ и „неприевлив“;
- Анализират и предлагат за утвърждаване от Ректора приемливите нива на идентифицираните рискове /риск апетит/;
- Събират и анализират информация за напредъка по изпълнението на предприетите дейности за намаляване на съществените рискове;
- Извършват преглед на въведените контролни механизми и степента на тяхната ефективност за ограничаване на рисковете в разумни граници;
- Дават предложение за актуализиране или оптимизиране на въведените контролни процедури, въз основа на анализ на разходите спрямо ползите;
- Докладват за резултатите от управлението на риска на Риск-ръководителя.

III. Етапи на процеса по управление на риска.

Основните етапи на процеса по управление на риска са:

1. Идентифициране и оценка на рисковете.

Дейностите по управление на риска следва да доведат до намаляване на рискове, които биха могли да застрашат постигането на целите на УХТ. Процесът по управление на риска започва с определяне на целите на университета и на отделните звена.

1.1. Определяне на целите.

Основна предпоставка за ефективното управление на риска е определянето на ясни, конкретни и измерими цели. Целите трябва да бъдат разбрани от всички ръководители и служители, за да се осигури тяхното постигане чрез изпълнение на конкретни дейности и задачи. Всяка поставена цел, която трябва да бъде постигната през годината

(включително, когато тя представлява междинен етап от дългосрочен проект) трябва да бъде ясна, конкретна и измерима /SMART/, като отговаря на изброените по-долу критерии:

- Специфична (Specific) - да бъде формулирана точно и ясно определена цел, а не обща такава;
- Измерима (Measurable) - целта да може да бъде измерена в единици;
- Достижима (Achievable)- целта трябва да е постижима с наличните ресурси;
- Уместна (Relevant) - да съвпада с общата визия и мисия на университета;
- Своевременна (Time-bound) - да се определи времето, за което ще се постигне целта, краен срок.

Мандатната програма за развитие на Университет по хранителни технологии 2020-2023, определя стратегическите цели, на базата на които се разработват ежегодно оперативните цели, дейности и резултати, които трябва да бъдат постигнати за всеки отчетен период.

Целите на УХТ се определят и документират в Годишен оперативен план (Приложение № 1 към стратегията). В него се дефинира връзката на стратегическите с годишните цели, сроковете за изпълнението на всяка цел, индикаторите / ресурсите за измерване на напредъка и отговорни служители. Целите в Годишния оперативен план трябва да са обезпечени с ресурси, определени по вид, размер и източник. За всяка стратегическа и оперативна цел трябва да се определи конкретен бюджет за изпълнение, с ясно идентифициран източник и размер на средствата. Формулираните цели трябва да бъдат взети предвид при процеса на бюджетиране.

От съществена важност за процеса на управление на риска е така дефинираните цели, както и постигнатите резултати, да бъдат ясно комуникирани и осъзнати от цялото ръководство и експертния състав на университета.

1.2. Идентифициране и класификация на рисковете.

След като са дефинирани целите, работната група за управление на риска идентифицира критичните рискове. Критично важен е рискът, когато:

- заплашва постигането на основните цели и политики;
- води до липса на съответствие със законите и регулациите;
- има сериозно негативно влияние върху имиджа и репутацията на УХТ;
- застрашава безопасността на студентите и персонала;
- има сериозни негативни ефекти върху партньори, компании, граждани;
- води до сериозна намеса на политическо ниво;

На този етап от процеса по управление на риска, се откриват рисковете, които биха могли да повлияят негативно върху изпълнението целите на Университета. От съществено значение при идентификацията на рисковете е:

- тяхното възможно най-пълно откриване, тъй като съществува голяма вероятност, рисковете, които не са идентифицирани в тази фаза, да не бъдат открити никога;
- момента на идентифициране на рисковете, тъй като колкото по-рано е открит един риск, толкова по-успешно ще бъде неговото противодействие; концентриране към откриване на най-съществените рискове от всички възможни, т.е. тези, за които

съществува най-голяма вероятност да настъпят и съответно да повлияят върху постигане целите на УХТ.

В УХТ е възприет централизиран подход при управлението на рисковете по функционални направления. Установена е **класификация на рисковете**, разпределени в седем функционални направления:

- Учебна дейност;
- Имущество / материална база;
- Научна дейност;
- Човешки ресурси;
- Управление и бюджетен процес;
- Управление и изпълнение на проекти, финансирани със средства по международни европейски програми;
- Финансово управление и контрол в цялостната дейност на Университета;

Идентифицирането на рисковете, които са свързани с постигането на определена стратегическа или оперативна цел, включва действия по разпределение на основните дейности / процеси / програми, свързани с постигане на всяка една стратегическа или оперативна цел, спрямо тяхното функционално направление.

1.3. Попълване на риск-регистър.

Риск-регистърът е електронен документ - Приложение № 2 към Стратегията за управление на риска. В него е включена Класификация на рисковете по функционални направления / колона № 2 от риск-регистъра /. Това улеснява идентифицирането на рисковете и създаването на единен подход при управлението им.

За всяка от целите по оперативния план, Работната група за управление на риска идентифицира присъщите рискове, които биха могли да повлияят на постигането им. За целта се използва предварително установената класификация на рисковете в УХТ, като при идентификацията риск-собствениците преглеждат и работят по всички категории, с цел идентифициране на съществуващите рискове от различни категории. Рисковете се идентифицират от гледната точка целите на УХТ, както и спрямо влиянието на външните и вътрешни фактори на средата.

Работната група за управление на риска попълва Риск-регистъра, като срещу всеки от идентифицираните рискове, влияещи негативно върху дейността на университета се записва номера на целта от оперативния план, която може да не се изпълни /колона № 3 „Застрашената цел от оперативния план №”/.

1.4. Оценка на риска.

Идентифицираните рискове се оценяват по показателите „Влияние” и „Вероятност”, като резултатите се записват в риск-регистъра.

Оценка на присъщия риск.

Оценяват се потенциалното **влияние и вероятност** на присъщия риск, който се дефинира като: „Рискът, свързан с естеството на дейността на организацията при липса на каквито и да е действия за смекчаване на вероятността или на ефекта от неговото

проявление”, т.е. оценява се влиянието на риска при липсата на какъвто и да е контрол или други мерки за управлението му.

ВЛИЯНИЕ

Влияние: Ако този риск възникне, какво ще бъде въздействието му върху постигането на целите ви?

Оценките за измерване на влиянието, включени в Риск-регистъра, са в съответствие със следната скала :

Оценка	Описание
1	Незначително
3	Умерено
5	Сериозно
7	Критично

При попълване на Риск-регистъра работната група оценява влиянието на всеки идентифициран риск, върху постигането на целите от оперативния план и записва цифрата на оценката в колона № 4 от регистъра – „Оценка Влияние”.

ВЕРОЯТНОСТ

Всеки риск трябва да бъде оценен от гледна точка на вероятността рискът да се сбъдне.

Вероятност: До каква степен този риск може да се прояви ?

Оценката се прави според следната скала, включена в риск-регистъра:

Оценка	Описание
1	Много ниска
3	Ниска
5	Висока
7	Много висока

При попълване на Риск-регистъра работната група оценява вероятността, всеки идентифициран риск, да се прояви и записва цифрата на оценката в колона № 5 от регистъра – „Оценка Вероятност”.

Стойност на риска - стойността на риска се изразява, като средно аритметична величина на влиянието и вероятността. В риск-регистъра тази оценка се изчислява автоматично в колона № 6 , след попълване на оценките за влияние и вероятност.

1.5. Оценка на остатъчния риск.

След предприемане от ръководството на конкретни действия (реакция на риска) продължава да съществува риск, който се нарича остатъчен риск, и по същество изразява факта, че рискът не може да бъде премахнат изцяло.

Остатъчният риск се определя като отговор на въпроса: До каква степен активно контролираме този риск? Работната група трябва да реши дали равнището на остатъчния риск е приемливо или е необходимо да бъдат предприети допълнителни

действия за неговото намаляване. Преоценката на влиянието и ефекта на остатъчния риск, след като са оценени контролите, се извършва по същия ред както и оценката на присъщия риск. Оценката се прави според следната скала, включена в риск-регистъра:

Оценка	Описание
1	Незначително
3	Умерено
5	Сериозно
7	Критично

При попълване на риск-регистъра, работната група оценява влиянието и ефекта на остатъчния риск и записва оценката в колона № 8 „Оценка на остатъчния риск“. Оценка се прави само за идентифицираните рискове, описани в колона № 2 и в съответствие със съществуващите контролни дейности от колона № 7. Колона № 7 се попълва, като в нея се описват контролите, които са действали преди периода, за който се съставя регистъра на риска.

- Висок риск е този, който се оценява с висока стойност, и към който следва да се приложи адекватен и ефективен контрол за намаляването му.
- Среден риск е този, който:
  - 1) е с висока стойност /колона № 6/, но са предприети необходимите мерки за ограничаването му чрез въвеждане на адекватни и ефективни контроли /описани в колона № 7/;
  - 2) е с ниска стойност /колона № 6/, но липсват ефективни контролни механизми за ограничаването му.
- Нисък риск е този, който има ниска стойност и същевременно са предприети необходимите мерки за ограничаването му, чрез въвеждане на ефективни контролни дейности. Ръководството следва да прецени дали да запази съществуващото ниво на контролните дейности, или да насочи другаде ресурсите.

2. Определяне на Риск-апетита.

Математически изразен остатъчният риск е резултат от стойността на риска /колона № 6/ и остатъчния риск /колона № 8/ от риск-регистъра. Тази оценка на риска се изчислява автоматично в риск-регистъра в колона № 9 „Рейтинг на риска“.

Риск-апетитът на Университета за остатъчен риск, включен в риск-регистъра, е както следва:

Оценка	Описание
1 - 6	Приемлив
7 - 10	Изисква внимание
11 - 14	Неприемлив

След оценката на нивото на риск-апетита се определя реакцията спрямо даден риск, т.е. първо дали ще се поеме, прехвърли, избегне или ограничи риска и второ, как и чрез какви дейности ще бъде изразена тази реакция.

След попълване в Риск-регистъра на индивидуалните оценки на влиянието и вероятността за настъпването на всеки идентифициран риск /съгласно описанията в т. 1.4. от настоящата стратегия/, той автоматично пресмята **стойността на риска**. След това се пристъпва към оценка **остатъчния риск** /съгласно описанията в т. 1.5./. На база на тази две оценки, в Риск-регистъра автоматично се определя и рейтинга на всеки един от рисковете, отнесен към риск апетита на УХТ.

Риск-регистъра на Университет по хранителни технологии се представя от Риск-ръководителя пред Ректора за одобрение.

3. Отговор на риска.

След като рисковете се идентифицират и оценят, се приема подходяща реакция. Предприемането на мерки и действия за реакция или отговор на идентифицираните и оценени рискове е съществен етап от управлението на риска.

Видове реакция на риска.

Възможни са следните варианти за реакция:

- ограничаване;
- прехвърляне;
- толериране;
- прекратяване на риска.

При избора на подходящи действия (реакция) се взема предвид изискването, разходите за тях да не надхвърлят очакваните ползи. Този избор зависи и от преценката за нивото на остатъчните рискове, които университета може да приеме, без да се предприемат допълнителни действия. Възможните реакции, които могат да бъдат предприети са:

- **ограничаване на риска** - това е най-често срещаната реакция на риска. Причината за това е, че рискът рядко може да бъде изцяло избегнат - прехвърлен. Ето защо, следва да се изградят контроли, предоставящи разумна увереност за ограничаване на риска в приемливи параметри, в зависимост от значимостта на риска и съобразно разходите за въвеждането на контролите. Рисковете, обект на тази реакция, трябва да се наблюдават периодично.

- **прехвърляне на риска** - ръководството на УХТ може да прецени, че рискът е твърде висок и трябва да го „прехвърли“ към друга организация. Ако дейността, свързана с постигането на определени цели, е предмет на застраховане, препоръчително е ръководството да предприеме такива действия. Друг способ за прехвърляне на риска е сключването на споразумение с друга организация, по силата на което се прехвърля дейността, заедно със съответните рискове, по общо съгласие на страните;

- **толериране на риска** / приемане на риска / - такава реакция е възможна само, ако определени рискове имат ограничено (незначително) влияние върху постигане на целите или ако разходите за предприемане на действия са непропорционални на потенциалните ползи. В тези случаи реакцията може да бъде толериране на рисковете.

Такива рискове, трябва да бъдат постоянно наблюдавани. Възможно е различни външни или вътрешни фактори да окажат въздействие върху вероятността и влиянието и да изместят риска в друга по-висока категория;

• **прекратяване на риска** - някои рискове могат да се намалят или ограничат до приемливо равнище, единствено чрез прекратяване на дейността. Бездействието също може да е риск, защото при него не могат да се постигнат целите.

Оценката на риска играе ключова роля при избора на подходяща реакция за намаляване на рисковете. Към един и същи риск могат да бъдат предприети действия, включващи комбинация от горепосочените реакции на риска. Това се налага при високите рискове, които сериозно застрашават постигането на целите на УХТ.

При последващ преглед на риск-регистъра определената реакция към даден риск може да бъде променена.

4. Разработване на контролни дейности.

За рисковете, за които е избрана реакция „Ограничаване”, т.е. прилагане на контрол, се определя съответната цел на контрола. Целите на контрола могат да бъдат:

- Оперативни:
  - насочени към ефективността и ефикасността на дейностите, във връзка с изградената организационна структура;
  - приетите политики и процедури за постигане на планираните резултати и цели.
- Съответствие:
  - контроли, които се внедряват, за да осигурят спазване на законите и съответствие с нормативната рамка;
  - спазване на етичните принципи;
  - съответствие на дейностите с установените правила;
  - спазване на политики, процедури и договори.
- Финансови:

Могат да бъдат свързани с процесите на:

- *одобрение* - финансовите транзакции се изпълняват съгласно прякото или общо одобрение на ръководството; съществува правилно разделение на ролите и отговорностите;
- *осчетоводяване* - всички одобрени транзакции се осчетоводяват в точния им размер, в правилния период и в правилната счетоводна сметка, за да се осигури изготвянето на финансови отчети, в съответствие със законовите изисквания и счетоводни стандарти;
- *защита на активите* - отговорността за физическото управление на активите е възложена на персонал, чиито функции са независими и не са свързани с дейности по осчетоводяване; водят се регистри на извършените дейности и движението на активите, за да се поддържа подотчетност на активите;
- *съпоставяне на данни* - данни от различни документи и източници се съпоставят за установяване на съответствие.

Мерките за реакция на риска се избират спрямо вероятността от настъпване на риска, спрямо ефекта от сбъждане на риска или спрямо двете едновременно. На база на избраната реакция на рисковете се определят съответните контролни цели и конкретни контролни дейности, които се вписват в колона № 10 на риск-регистъра „Допълнителни действия“. Броят и обхватът на контролните дейности трябва да е достатъчен, за да даде увереност, че съществените рискове са ограничени до приемливи нива в рамките на риск-апетита на УХТ.

Контролните дейности в УХТ се прилагат на всички нива и на всички етапи при постигането на целите. Те могат да са превантивни, разкриващи или коригиращи, като включват най-малко:

- система за двоен подпис, която не разрешава поемането на финансово задължение или извършването на плащане без подписите на ръководителя на организацията и на лицето, отговорно за счетоводните записвания;
- правила за достъп до активите и информацията;
- политики и процедури за предварителен контрол за законосъобразност;
- политики и процедури за текущ контрол върху изпълнението на поети финансови ангажименти и сключени договори;
- политики и процедури за последващи оценки на изпълнението;
- политики и процедури за обективно, точно, пълно, достоверно и навременно осчетоводяване на всички стопански операции;
- политики и процедури за управление на човешките ресурси;
- политики и процедури за спазване на лична почтеност и професионална етика.

5. Анализ на разходите и ползите от контрола.

За да бъдат разпределени ресурсите и въведени разходно-ефективни контроли, Работната група по управление на риска под координацията на Риск-ръководителя извършва анализ на разходите и ползите за всяка предложена контролна дейност. Определя се кои контроли са задължителни и подходящи при дадените обстоятелства. Анализът разходи-ползи за предложените нови контроли или за подсилени контроли включва:

- определяне на влиянието от въвеждането на новите или подсилените контроли;
- определяне на влиянието от не въвеждане на контролите.

IV. Мониторинг и докладване.

Осигуряването на ефективност на процеса по управление на рисковете изисква редовно и непрекъснато систематично наблюдение (мониторинг) на всеки негов етап и периодично докладване на идентифицираните рискове и предприетите действия за тяхното снижаване (реакции). За осъществяване на систематично наблюдение Риск-ръководителят и Работната група по управление на преглеждат най-малко веднъж годишно, в срок до 31 октомври на текущата година риск-регистъра. Определени рискове могат да бъдат преглеждани по-често, в зависимост от тяхната специфика или особена значимост.

Целта на процеса по мониторинг и докладване е да наблюдава дали рисковият профил (вероятността и влиянието на идентифицираните рискове) се променя и да дава увереност на Ректора на Университета, че процесът по управление на риска остава ефективен във времето и са предприети необходимите действия за намаляване на риска до приемливо ниво. Прегледът е насочен към ефективността на въведените контролни процедури и степента, в която те ограничават рисковете в разумни граници.

Стратегията за управление на риска и Приложенията към нея са достъпни за всички служители на Университет по хранителни технологии (съгласно определените правила и нива на достъп).

Настоящата Стратегия за управление на риска е утвърдена със Заповед № 947/22.12.2020 г. и отменя въведената със Заповед № 628/31.07.2018 г.